

Mál nr. 129/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ frítímaslysátryggingar fjölskyldutryggingar.

Líkamstjón vegna læknismeðferðar 10. febrúar 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. mars 2015 ásamt gögnum.
2. Tölvupóstur V dags. 27. apríl 2015.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði læknismeðferðar hjá heimilislækni sínum í febrúar 2014 og telur sig hafa þar orðið fyrir tjóni sem jafna má til slyss í skilningi vátryggingarskilmála fjölskyldutryggingar hjá V. Nánar tiltekið að tjónsatburður hafi orðið þegar heimilislæknir M sprautaði lyfinu Depo-Medrol í festur hægra megin á spjaldhrygg M. Sú stunga hafi leitt til mikillar blæðingar inn á gluteal vöðva og hafi sú blæðing haft í för með sér líkamstjón M.

M telur að um sé að ræða vátryggingaratburð skv. g.lið 62. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og óheimilt sé fyrir vátryggingafélag að semja sig undan ákvæðum laganna í persónutryggingum, sbr. 63. gr. þeirra. Einnig vísar M til þess V beri sönnunarbyrði fyrir því að undanþáguákvæði vátryggingarskilmála eigi við í málinu og vísar til þess að hlutlægar ábyrgðartakmarkanir séu ekki heimilar í persónutryggingum og að það fái stoð í frumvarpi til laga um vátryggingarsamninga. M telur að gr. 4.14.-4.19. séu slíkar ábyrgðartakmarkanir í vátryggingaskilmálum V og eigi þær því ekki við í máli M. Einnig vísar M til þess að V hafi ekki gætt upplýsingaskyldu sinnar í samræmi við lög um vátryggingarsamninga sem og að túlka eigi óskýr ákvæði vátryggingarskilmála vátryggingartaka í hag. Í því samhengi bendir M á 36.gr. a og b samningalaga nr. 7/1936 og að V hafi ekki gætt þess að undanþáguákvæði væru tilgreind á vátryggingarskirteini M. Einnig skorar M á V að leggja fram starfsleyfi sitt skv. lögum um vátryggingarstarfsemi nr. 56/2010 og að ef starfsleyfi sé fyrir hendi þá sé fjölskyldutrygging M lögboðin trygging sem hafi þurft sérstakt samþykki Fjármálaeftirlitsins áður en hún hafi verið boðin fram.

V telur að við mat á því hvort blóðgúll, sem hafi safnast fyrir í gluteal vöðva M, hafi orðið til vegna þess að heimilislæknir sprautaði lyfi í vöðvafestur í spjaldhrygg M, verði að líta til þess að téður heimilislæknir hafi í skýrslu sinni sagt svo frá að ekki hafi verið sprautað í æð og engar vísbendingar hafi komið fram um slíkt þegar M var hjá læknum. Það sé því ekki sannað að sprautan sem slík hafi orsakað líkamstjón M. V telur að gögn málsins sýni að mikil blóðþyning M hafi mögulega leitt til líkamstjóns hans en ekki utanaðkomandi atvik eins og gerð sé krafa um í 3. gr. vátryggingarskilmála þar sem gildissvið vátryggingarinnar sé skilgreind með hefðbundnu slyshugtaki vátryggingaréttar. V telur að frekari tilvísun M til ákvæða laga um vátryggingarsamninga eigi ekki við í málinu.

Álit.

Í vátryggingarskilmálum þeim sem eiga við í málinu er gildissvið frítímaslysátryggingar skilgreint í 3. gr. þess hluta sem varðar þann hluta tryggingarinnar. Þar kemur fram að með hugtakinu slyss sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem vátryggður er og gerist án vilja hans. Í 4. gr. sama hluta skilmálanna kemur síðan fram að V greið bætur vegna slyss sem vátryggður verður fyrir m.a. í frístundum með tilteknum undanþágum sem tilgreindar eru í öðrum töluliðum 4. gr. Gildissvið vátryggingarinnar er því afmarkað í umræddum vátryggingarskilmálum og verður 63. gr. laga um vátryggingarsamninga ekki skilin þannig að hún setji vátryggingafélögum skorður við að afmarka gildissvið vátrygginga með þeim hætti sem V gerir í gr. 3 og 4 í vátryggingarskilmálum sínum. Það þýðir að M þarf að sína fram á að

Líkamstjón hans sé rakið til skyndilegs og utanaðkomandi atburðar sem gerist án vilja hans. Þegar lyfi var sprautað í vöðvafestingar í spjaldhrygg M þann 10. febrúar 2014 var hann sjálfur, eðli málsins samkvæmt, á staðnum ásamt heimilislækni sínum sem sprautaði. Heimilislæknirinn kveðst hafa gætt þess sérstaklega að sprauta lyfinu ekki í æð og ekkert hafi komið fram sem benti til þess. Ekki liggur heldur fyrir af hálfu M að það hafi gerst. Í vottorði læknis sem síðar kom að meðferð M hefur því verið haldið fram að myndun blóðgúls þess sem hefur leitt til líkamstjóns M sé afleiðing þess að sprautað hafi verið í æð hjá M. Engin frekari gögn styrkja það álit læknisins og verður það eitt og sér ekki lagt til grundvallar við sönnun. Í frekari læknisfræðilegum gögnum málsins kemur einnig fram að vandamál M vegna of mikillar blóðþynningar hafi haft áhrif á myndun blóðgúlsins. M ber sönnunarbyrði um að líkamstjón hans sé rakið til utanaðkomandi atburðar í skilningi gr. 3 í váttryggingarskilmála og eru gögn málsins ekki óyggjandi um að líkamstjónið hafi stafað eingöngu af títtnefndri sprautu. Telst mögulegt líkamstjón M því ekki nægilega skýrlega rakið til gildissviðs 3. gr. váttryggingarskilmála frítímaslysáttryggingar M hjá V. Önnur ákvæði váttryggingarskilmála, laga um váttryggingarsamninga eða samningalaga skipta ekki máli við úrslausn málsins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frítímaslysáttryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík 13. maí 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.